

Høringssvar til "Udmøntning af effektiviserings- og besparelseskra v på tværs af udvalgene" – 2020-2023

Allerførst vil jeg gøre opmærksom på, at det er en uhørt kort høringsfrist, der bliver givet til at komme med høringssvar. Med så omfattende et materiale og så kort en høringsfrist er det meget svært for "almindelige mennesker" at sætte sig ind i og få spottet, hvilke af de 92 spareforslag, der er vigtige at få lavet et høringssvar på.

Jeg er klar over, at mange andre instanser nødvendigvis skal have en information før det bliver offentliggjort, men det er ikke en måde at fremme nærdemokratiet på. For mange fremstår det som om, at høringsprocessen blot er noget, der hurtigst muligt skal overstås. I 2018 måtte man bruge påskeferien til at lave høringssvar og i 2019 er det så efterårsferien, der skal bruges. Det må kunne planlægges anderledes!

Børn, Skole og Familie:

På familieområdet (**punkt 24**) tilføres der til foranstaltningsbudgettet. Det er positivt og meget tiltrængt efter en årrække med budgetreduktioner. Der kan opstå et stort pres på familieområdet i fremtiden – på grund af de foreslåede store reduktioner i specialundervisningen. Når man sparer kraftigt på et område, vil der naturligt opstå behov, der skal dækkes af familieområdet. De familier, der vil gå i opløsning på grund af de store besparelser på specialundervisningen, vil blive henvist til familieområdet – og så er man egentlig lige vidt. Det man sparer på et område, vil blive brugt på et andet område.

Skole- og Uddannelsesudvalget:

Specialskoler – generel besparelse (**punkt 34**). Det virker meget kortsigtet at ville spare endnu engang på dette område. Med hensyn til specialundervisning går det op og ned i opfattelsen af, hvad der er godt for disse børn. I en årrække er det alfa og omega at der er specialtilbud, som eleverne kan profitere af, i en anden årrække er opfattelsen den absolut modsatte – og forklaringen på, hvorfor det ene er bedre end det andet er aldrig til "at skyde igennem". *"følsom personoplysning slettet"*

Som det bliver nu – efter oplægget – vil man tabe en hel generation på gulvet, blot fordi man ikke har vist rettidig omhu, og nu tilsyneladende er nødt til at spare kraftigt på et meget sårbart område, hvor "regningen" for disse dispositioner kommer om 5-10 år. Man tager ikke fat "ved nældens rod", men hopper fra den ene tue til den anden i et forsøg på at skaffe midlerne til de store projekter i Randers Kommune (som ikke er specialundervisningen).

Sundheds-, Idræts- og Kulturudvalget:

Det er meget betænkeligt med de påtænkte besparelser på sundhedsområdet. Rengøringsstandarder reduceres, børnetandplejen reduceres og uddannelsen nedprioriteres. Ligeledes foreslås det, at sundhedspuljemidlerne til forskellige projekter inden for sundhedsområdet reduceres. Her bør man stoppe op og tænke efter, om det virkelig kan være passende at beskære sundhedsområdet – til fordel for Byen til Vandet, Hal 4 og lignende projekter.

Omsorgsudvalget:

Når man læser de nævnte muligheder (**punkt 63**) for besparelser på området, bliver man bestemt ikke tryk ved at blive gammel i Randers Kommune. Det er en "rundbarbering" uden lige, der lægges op til her. Det er ikke optimalt at nedlægge centre i nærområdet og henvise de ældre til et nyt center, der ligger langt fra deres nærområde. Ligeledes er det katastrofalt at omdanne ældreboliger med kald til ældreboliger uden fast bemanning – det er med til at nærheden og trygheden forsvinder.

Ligeledes foreslås det at reducere i udgifterne til klippekort (**punkt 69**) til borgere på centre og i fritvalgs områderne. Det er netop en ordning, der gør det muligt for de ældre at opleve noget andet end den sædvanlige dagligdag og en mulighed for at komme ud og få nye indtryk. De ældre bliver tvunget til at opholde sig i deres bolig og i deres plejehjem – uden mulighed for adspredelse.

Punkt 70 – rengøring for en række borgere reduceres fra hver 2. uge til hver 3. uge. Også i 2018 var dette forslag fremme og fra flere sider blev der påpeget, at det kunne man simpelthen ikke være bekendt. Min Opfattelse er den samme – også her i 2019.

Punkt 75 – nedlæggelse af natcentret og personalet skal være "flyvere" imellem de forskellige plejehjem. Bestemt ikke betryggende oveni nedlæggelse af kald og så videre, og absolut med en risiko for dødsfald på grund af manglende personale på stedet. Der kan opstå en akut situation, imens personalet "flyver" til et andet plejehjem.

Social- og Arbejdsmarked:

Punkt 80 – omlægning af indsats vedrørende Uddannelseshuset på Jobcenteret. De unge, der skal hjælpes i gang med et job profiterer i stor grad af mentorstøtten. En person, der sørger for, at man kommer op og kommer afsted om morgenen og ligeledes en person, der har god og jævnlig kontakt med arbejdsgiveren. Det er betænkeligt, at man foreslår denne funktion nedlagt og jeg er bange for, at det snart vil kunne aflæses i statistikkerne, at stabiliteten og jobfastholdelsen er dalende.

Punkt 85 – Investeringsmodel i Center for Voksenhandicap. Et godt initiativ, hvor man viser, at man tør satse på en bedre måde at gøre tingene på – og som ovenikøbet i løbet af en årrække vil betyde en samlet besparelse på området.

Punkt 86 – Tættere på arbejdsmarkedet. I beskæftigelsesplanerne for både 2019 og 2020 arbejdes der med forudsætninger for, at etablere flere skånejobs (job med løntilskud for pensionister). Det har vist sig, at det tilsyneladende er sværere end man regnede med, siden beskæftigelsesplan 2020 udtrykker sig stort set som planen i 2019. Jeg vil ønske, at ideen med at CBR indgår i ledelsesstrukturen i Center for Voksenhandicap vil betyde, at man får succes med at etablere disse skånejobs. Dog skal man hele tiden være opmærksom på, at mange førtidspensionister har brug for den støtte og tryghed, der findes på de beskyttede værksteder – og at det efter min mening kun er et fåtal, der vil være i stand til at blive beskæftiget i helt almindelige virksomheder.

Opsummering:

Det er et omfattende sparekatalog forvaltningen har offentliggjort, og jeg håber bestemt, at der bliver luget kraftigt ud i besparelsesforslagene. Jeg kan godt forstå forvaltningen og den situation de befinder sig i. De har en bunden opgave til at finde så mange besparelser som muligt, og mulighederne indsnævrer sig i den grad, når kommunen allerede har forpligtet sig (ud over alle grænser). Her tænker jeg på Hal 4, hvor man er fanget i en stor økonomisk klemme, som man ikke kan slippe ud af, og hvor der hele tiden dukker nye økonomiske udfordringer op, som man er nødt til at reservere midler til – midler, som kunne/skulle have været brugt på at yde en anstændig service for borgerne i Randers Kommune.

Ligeledes er man (flertallet i byrådet) meget opsat på at spare op til Byen til Vandet. Selvfølgelig skal vi sørge for, at vi er sikre på ikke at "stå under vand" i år 2040, men omstændighederne taget i betragtning er det svært at glæde sig til, når det sker på bekostning af de svageste i kommunen. Det burde være muligt at sætte ambitionsniveauet lidt ned og prioritere børnene, de handicappede og ældre højere – i det mindste til, at der er opstået en naturlig balance mellem de høje ambitioner og en anstændig behandling af de nævnte grupper.

Det må være svært for mange byrådsmedlemmer at forklare sig i forhold til, hvad de lovede under valgkampen – og hvordan de så forvalter de stemmer, de har fået – i byrådet. Her er der mange uoverensstemmelser. For mit vedkommende ville jeg have svært ved, både at forklare mig og også at sove roligt om natten. Det kan ikke nytte noget, at man som folkevalgt politiker går på kompromis i forhold til sine løfter, blot fordi meningsdannerne i partiet indkalder til gruppemøde og "banker" de enkelte medlemmer på plads.

Når jeg kikker ned over de 92 punkter i sparekataloget og ser, hvilke konsekvenser det vil få for Børn, Skole og Familie – Sundhed, Kultur og Omsorg samt Social og Arbejdsmarked synes jeg, at det bliver for dyrekøbt at ville være med i front med hensyn til Hal 4, Byen til Vandet og så videre.

En pause på et par år, hvor det var de store projekter, der måtte nedprioriteres til fordel for de førnævnte områder, ville rette op på mange skævheder og den uretfærdighed, der er i, at de svageste skal "betale gildet".

Jeg vil bede alle byrådspolitikere om at tænke sig godt om og turde fremkomme med deres ærlige mening og ikke blot følge med som "stemmekvæg", når der træffes beslutninger om så alvorlige og omfattende besparelser på budgettet.

Venlig hilsen

Bent Lunø

15.10.2019